

Paa den anden Side mente man, at paa visse Steder kunde det maasse være saadanne Forhold, at det var ønskeligt, at man foruden Kjøbmanden, Mægleren og Befalingsmanden havde visse forud bestemte autoriserede Personer, som gennem det Offentlige fik Bemyndigelse til at udføre en saadan Forretning, men den nærmere Ordning heraf troede man uden Betænkethed at kunne overlade til Ministeren saaledes, at Bestemmelsen ikke kom til at indeholde noget absolut Bindende, men at Sagen lempedes efter de tilstedeværende Forhold. Det er Betydningen af § 8, som der nu er affattet. — Det Forhold, som det ærede Medlem berørte i Anledning af § 16, har været omtalt, om end ikke umiddelbart under Forhandlingen i Thinget. Det blev antaget, at ligesom man er kommen ud af det hidtil, medens den samme Regel har været gjældende, vil man ogsaa fremdeles kunne komme ud af det, og at man gennem den Veiledning, som skal gives de Vedkommende af Finansministeriet, kan give dem i saa Henseende fornødne Instrux. Man kan ikke godt sige forud, at Paategning af Bemændingslister kun skal ske een Gang paa samme Dag, og naar det ærede Medlem specielt tænkte paa Helsingør, da er det navnlig ikke godt her at sige, naar det er nødvendigt at forlange denne Forevisning af Listerne, thi der skal jo ske Forandringer i Bemændingen fra Morgen til Middag og fra Middag til Aften. Forpligtelsen til at forevise Listerne maa dog visstnok paa hvile de Paaagjældende, men det er af den Slags Ting, som uden nogen Bænkethed lempes sig i Praxis. — Hvad Tidspunktet for Lovens Skrafttræden angaar, da er det jo ogsaa i den Henseende foretaget en Forandring i det andet Thing. Oprindeligt var det foreslaaet en tidligere Termin, idet jeg ikke kunde vide, naar Loven vilde blive gennemført, men den fremkom end meget levende Duffe fra Udvalgets Side om, at Loven maatte træde i Kraft fra et tidligere Tidspunkt, nemlig fra 1ste April i Stedet for fra 1ste Juli, og dette Duffe troede jeg saa meget som muligt at burde indetkomme, fordi Loven indeholder væsentlige Bepælsener. Hvis jeg havde nogen Betænkethed ved denne Forordelse af Tidspunktet,

var det ikke fra det Synspunkt, som det ærede Medlem gjorde gjældende; net, min Betænkethed gik ud fra, at det i Anledning af Lovens Skrafttræden og andet fra Regeringens Side, og med Hensyn dertil var Tiden meget snæv, men jeg troede at burde gøre mit Bedste for at forberede Sagen saaledes, at dersom Lovens maatte vinde Landstingets Bifald omtrent i den Skikkelse, hvor den foreligger, ikke vilde være nogen Bænkethed ved at lade den træde i Kraft allerede den 1ste April. Skulde der imidlertid ske væsentlige Forandringer i den, saa kan jo ogsaa Tidspunktet forlænges; thi saa vil der ganske vist ogsaa kræves yderligere Tid for Regeringen til at forberede det Nødvendige.

Ordf. — Det jeg taler den høirede Minister for hans Bemærkning, skal jeg kun tilføje, at naar jeg med Hensyn til Bepælsen af Skib § 1 henviser til den tidligere Lovgivning, saa havde jeg derudover for Die Forordningen af 19de Juli 1807 om Skippers Dokumenter m. v. § 3 hørt der nævnes Parterne for en Paad, et Partet, et Skib osv. — Hvad Lovens Skrafttræden angaar, skal jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at jeg ved min Bemærkning derom nævnte havde for Øje de fremmede Skibe, som vassere Sundet, og som raaget det et sket Bepælsener i Lovens, dog i det Hele taget ikke hidtil have været berøbt af de Bestemmelser, der vedkomme Mandskabets Monstring.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen og man gik til Afstemning, hvorved Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges enstemmig med 46 Stemmer. — Endringforslag til Sagens 2den Behandling indfaldtes til Lordag Middag den 29de April. Den sidste Sag paa Dagsordenen var den 1ste Beh. af Lovf. om Monstring af Skibsmandskab. Den sidste Behandling af Lovforslaget til Lov